31/10/2021

Σαν Σήμερα – Παραμονή της εορτής του Οσίου Δαυίδ

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Έλεγε ο μακαριστός π. Σεραφείμ, μοναχός της Μονής Οσίου Δαυίδ και υποτακτικός του Οσίου Ιακώβου:

«Μια μέρα, παραμονή της εορτής του Οσίου Δαυίδ, ήμουν τόσο κουρασμένος που παρακάλεσα τον Άγιο να με παρηγορήσει, να μου δώσει δύναμη. Στεκόμουν στο πορτάκι τον Ιερού, οπότε βλέπω τον π. Ιάκωβο με το σκουφάκι στο κεφάλι να περνάει από μπροστά μου και να πηγαίνει προς την είσοδο του Ναού.

Μου έκανε εντύπωση ότι τέτοια επίσημη μέρα και μάλιστα λίγο πριν τον Εσπερινό δε φορούσε ο Γέροντας το επανωκαλύμμαυχό του.
Τον φώναξα λοιπόν:
– Πάτερ Ιάκωβε, πάτερ Ιάκωβε, έλα από εδώ. Έχω ανοικτή την πόρτα τον Ιερού.
Τον είδα να γυρίζει πίσω και ενώ κρύφτηκε πίσω από το καμπαναριό δεν τον ξαναείδα. Φοβήθηκα μήπως έπαθε τίποτε και πήγα να δω τι συμβαίνει. Αλλά δεν υπήρχε κανείς.
Κάποια στιγμή βλέπω τον π. Ιάκωβο με το επανωκαλύμμαυχό του να κατεβαίνει τη σκάλα με εκείνη την ιεροπρέπεια και σοβαρότητα που είχε.
Και τον ρωτώ:
– Πάτερ Ιάκωβε, πού πήγες προηγουμένως, όταν κατέβηκες με το σκουφάκι και χάθηκες ξαφνικά;
Τότε χαμογέλασε ο Γέροντας και είπε:
– Εγώ ήμουν, πάτερ Σεραφείμ;

Ο Άγιος ήταν με την μορφή μου.
Δεν τον είχες παρακαλέσει να τον ιδείς και να σε παρηγορήσει;
Αυτός ήταν.

Ήξερε ο Γέροντας το αίτημα της προσευχής μου, ως διορατικός που ήταν. Εκείνο που ξέρω είναι ότι ο Γέροντας επιμελώς έκρυβε τα χαρίσματά του. Δεν τα έδειχνε, γιατί ήταν άνθρωπος ταπεινός.
Ακούγαμε από τους εξομολογούμενους να μας λένε «Πήγα και μου είπε ό,τι πρόβλημα είχα». Και εκείνος, όταν τον ρωτούσαμε, έκανε πως δεν ήξερε τίποτε».

Απόσπασμα από το βιβλίο της Μονής Οσίου Δαυίδ “Ένας άγιος Γέροντας, ο μακαριστός π. Ιάκωβος”.